

Prý že střepy štěstí nosí,
mýtus ztratil hlavní z cen,
rozbil jsem tu kdesi cosi,
jsem však pouze zkrvácen.

Tupě zírám na spoušť vůkol,
kolem krouží harpyje,
zoufalec má těžký úkol,
doufat, že tu ... přežije.

Vampýři se ve mdlém šeru,
sápou po mě pohledy,
se svým já se v nitru peru
a sebe ptám "Jak tedy?"

Tisíc nožů svými břity,
do mých ran se zaboří,
na prach shořely mé city,
jsem trosečník ... na moři.

Nejstrašnější smutek smutků,
okolo se rozhostil,
hořká lítost starých skutků,
marně doufám, že jsem snil.

Zaživa rvou srdce z těla,
stíny černé temnoty,
kole vletí jako střela,
úděl má osud ... jsi to ty.

Jsi to ty.

Milosrdná tma vše hltí,
naposled i poprvé,
nicota má masku smrti,
rety šeptají jméno tvé.

Mysl bortí bezmoc těla,
vše se na prach rozpadá,
marně čekám na anděla,
ať se mi to, prosím, jenom zdá.